

Med Hensyn til den nærmere Gennemførelse af dette Princip har man imidlertid maatte træffe forskellige særlige Bestemmelser, blandt hvilke man for det første skal fremhæve, at man, da det ikke kan paalægges den førstafdødes Arvinger at udrede Afgift af en Arv, de ikke erholde, har maattet paalægge den efterlevende Ægtefælle at tilsvare Afgiften af de Midler, Ægtefællen beholder i sin Besiddelse, hvorimod det, for saa vidt der udredes særlige Legater eller lignende i Anledning af den førstafdødes Død, maa anses for naturligt, at Legatøren selv tilsvares Afgiften af saadanne Beløb.

Iøvrigt har man draget en Sondring mellem de Tilfælde, hvor Boet skiftes i den efterlevende Ægtefælles levende Live, f. Eks. fordi denne vil indgaa nyt Ægteskab, og dem, hvor den efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo indtil sin Død.

I de førstnævnte Tilfælde maa det anses for rettest, for saa vidt Arven efter den førstafdøde angaar, at lade det have sit Forblivende ved den ved dennes Død erlagte Afgift, og det samme gælder, naar den efterlevende Ægtefælle ophører at sidde i uskiftet Bo, uden at noget Skifte finder Sted, f. Eks. fordi de i Boet lodtagne Arvinger enten dø eller give Arveafkald, i hvilket Tilfælde det ogsaa vilde være forbundet med ikke ringe Vanskelighed at fremtvinge en fornyet Afgiftsberegning.

Forbliver den efterlevende Ægtefælle hensiddende i uskiftet Bo indtil sin Død, saaledes at Fællesboet kan blive Genstand for samlet Afgiftsberegning, synes derimod Billighed at tale for, at Afgiften af begge Ægtefællers Boslodder beregnes under Hensyn til de Forandringer, Boet har undergaaet under den efterlevende Ægtefælles Bestyrelse, hvilket naturligt sker paa den Maade, at Afgiften af de begge Ægtefællers Arvinger tilfaldende Lodder opgøres, som om ingen Afgift tidligere var erlagt, men at der i den Afgift, som derved fremkommer, fradrages det Beløb, som er erlagt i Afgift ved den førstafdødes Død. Nogen Tilbagebetaling af den erlagte Afgift bør dog ikke finde Sted, selv om det maatte vise sig, at Boet er saaledes forringet, at den ved den førstafdødes Død erlagte Afgift overstiger, hvad der vilde være at erlægge efter Boets Tilstand ved den længstlevendes Død, thi dette vil jo i Almindelighed hidrøre fra den i uskiftet Bo hensiddende Ægtefælles Dispositioner, der imidlertid ikke synes at kunne hjemle no-

get Krav paa Tilbagebetaling af en Afgift, Ægtefællen selv har erlagt; en saadan Ret for Arvingerne til Tilbagebetaling vilde ogsaa aabne en ganske tilsvarende Adgang til at berøve Statskassen Afgiften af den førstafdødes Boslod, som den, der følger af de nugældende Regler. Af lignende Grunde maa det gøres til en Betingelse for Benyttelsen af den heromhandlede Fradragsret, at de Beløb, den efterlevende Ægtefælle maatte have udbetalt til Opfyldelse af den førstafdødes legatariske Dispositioner, ligesom ogsaa i et vist Omfang de Gaver, Ægtefællen maatte have ydet den førstafdødes Arvinger eller visse dem nærstaaende Personer, inddrages under Afgiftsberegningen, men denne Regel har heller ikke nogen Betænkelse, da Afgiften først kræves beregnet paa et Tidspunkt, hvor Boet alligevel er under Opgørelse, og Kravet derhos kun fremtræder som Betingelse for en Afgiftsnedsættelse; kun maa det gøres Modtagerne af de paa gældende Beløb til Pligt at finde sig i denne Afgiftsberegning, naar Begæring derom fremsættes af de Arvinger, i hvis Interesse den er.

Med Hensyn til det øvrige Indhold af Paragraffen bemærkes, at Reglen om, at der ikke beregnes særlig Arveafgift af Overgange, som maatte have fundet Sted med Hensyn til Arven efter førstafdøde, medens den efterlevende Ægtefælle hensad med den, vil findes stemmende med Billighed, ligesom den vil bidrage til at lette Afgiftsberegningen i de heromhandlede Boer. Endelig har man under Hensyn til, at Arveafgiften af den førstafdødes Boslod i de heromhandlede Tilfælde ordentligvis vil blive udredt af den efterlevende Ægtefælle, d. e. af Fællesboet, ikke af de enkelte Arvinger, anset det for hensigtsmæssigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at det ved Opgørelsen mellem Arvingerne maa iagttages, at hver Arving kommer til at bære den til hans Lod svarende Afgift. Dette vil f. Eks. kunne ske paa den Maade, at de Arvelodder, hvis Størrelse ikke er afhængig af Boets, udlægges med Fradrag af den befalede Arveafgift, der da tilsvares af de øvrige Arvinger, mod at de nyde godt af den tidligere erlagte Afgift, alt i Forhold til deres Arvelodders Størrelse.

Til § 15.

Ifølge den nu gældende Ret antages Arveafgiften, naar en Kapital er belastet med Rentenydelse, at kunne berigtiges paa tre forskellige Maader, nemlig enten saa-